

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

8c

[Xan de Ráfael de Roque]
mozo rebust'e valente
tomou amores con Carme
de Rosa de San Clemente.

Ela era moi bonita
blanca coma unha paloma
co baila-bailar parece
unha muñeca de ghoma.

Por eso s'entusiasinou
por ela con tanto afán
que pã dond'iba Carmela
iban os ollos de Xan

Díxolle Ros' a Xaniño
donde a min non t'apurices
que coll'a cullar do pote
e zafocha nos narices.

Pero Rosa que senteu
semejante trapallada
bäixou da cama 'n camisa
sin calzar zocäs nin nadä.

Meteull'a man òn forcado
deses qu'hai p'andar cos toxos
... a Xan unha deles
que ll'amolentou os ósos.

domingo vindo da misa
Carmela por chirighota
dixoll'a Xan ast'a noite
que veñas dar unha volta.

Ind'o demo que te lev'
a ti a mais ä túa nai
Xan de Ráfael de Roque
máis á túa casa non vai.